

O NIEKTÓRYCH INSTYTUCJONALNYCH ZASADACH DZIAŁALNOŚCI KARNO-WYKONAWCZEJ PERSONELU ORGANÓW I INSTYTUCJI ODBYWANIA KARY NA UKRAINIE

Kolb Oleksandr

Narodowa Akademia Spraw Wewnętrznych, Kijów, Ukraina

o.kolb@j.ua

Remeha Veronika

Głównego Urzędu Policji Narodowej w obwodzie kijowskim, Kijów, Ukraina

veronikaremea@mail.ru

ABOUT SOME INSTITUTIONAL PRINCIPLES OF CRIMINAL-EXECUTIVE ACTIVITY OF PERSONNEL OF BODIES AND INSTITUTIONS OF CARRIAGE OF UKRAINE

Kolb Oleksandr

National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraina

Remeha Veronika

National Police Department in Kyiv region, Kyiv, Ukraina

ПРО ДЕЯКІ ІНСТИТУЦІЙНІ ПРИНЦИПИ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ ТА УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

Колб Олександр

Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна

Ремега Вероніка

Головне управління Національної поліції в Київській області, Київ, Україна

Streszczenie. W artykule przeprowadzono analizę poszczególnych zasad instytucjonalnych ustawodawstwa karno – wykonawczego, które wyznaczają podstawowe zasady działalności personelu organów oraz instytucji odbywania kary w sferze odbywania kary. Określono problematykę ich realizacji w praktyce, a także wyznaczono naukowo uzasadnione kierunki ich rozwiązania.

Słowa kluczowe: instytucja prawa; zasady prawa; personel organów i instytucji odbywania kary; odbywanie kary, działalność karno-wykonawcza.

Abstract. The article analyzes the separate institutional principles of the criminal-executive legislation, which determine the initial provisions of the activities of the personnel of the bodies and penitentiary institutions in the field of execution of punishments, identify the problems of their implementation in practice, as well as formulate scientifically substantiated ways of their solution in essence.

Keywords: law institute; The principles of law; Personnel of penitentiary bodies and institutions; Execution of punishment; Criminal-executive activities.

Анотація. В статті здійснений аналіз окремих інституційних принципів кримінально-виконавчого законодавства, які визначають вихідні положення діяльності персоналу органів та установ виконання покарань у сфері виконання покарань, встановлені проблеми їх реалізації на практиці, а також сформульовані науково обґрунтовані шляхи їх вирішення по суті.

Ключові слова: інститут права; принципи права; персонал органів та установ виконання покарань; виконання покарань; кримінально-виконавча діяльність.

Постановка проблеми. Як встановлено в ході даного дослідження, немаловажне значення у правовому механізмі кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань відіграють й інституційні принципи кримінально-виконавчого права, що, зокрема закріплені у Законі України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та «Про пробацію». При цьому в ст. 2 першого із них мова ведеться лише про основні принципи ДКВС України, що виступає додатковим аргументом діалектичного взаємозв'язку та взаємодії всіх принципів права, якими керуються зазначені особи при реалізації своїх повноважень у сфері виконання покарань. До таких законодавців відніс наступні: 1) законність; 2) повагу та дотримання прав і свобод людини та громадянина; 3)

гуманізм; 4) позапартійність; 5) єдиноначальність; 6) колегіальність при розробці важливих рішень; 7) взаємодію з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, благодійними і релігійними організаціями; відкритість для демократичного цивільного контролю.

У свою чергу, в ч. 1 ст. 5 Закону України «Про пробацію» закріплені наступні принципи: а) справедливості; б) законності; в) невідворотності виконання покарань; г) дотримання прав і свобод людини і громадянина; ґ) рівності перед законом; д) диференційованого та індивідуального підходу; е) конфіденційності; є) неупередженості; ж) взаємодії з державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами.

Якщо спів ставити принципи, які визначені у даних законах, то звертають на себе увагу такі моменти:

Якщо в Законі України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» мова ведеться про такий принцип, як повагу та дотримання прав і свобод людини та громадянина, то в Законі України «Про пробацію» – лише про дотримання цих прав і свобод, що в не можна вважати правильним підходом законодавця до створення вихідних засад кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань.

Цей висновок витікає з наступних міркувань. По-перш, як у кримінальному праві (зокрема, ч. 1 ст. 1 КК це здійснюється шляхом правового забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина), кримінальному процесуальному праві (п. 4 ч. 1 ст. 1 КПК) та галузевих принципах кримінально-виконавчого права (ст. 5 КВК) застосовується слово «повага», яке означає прихильне ставлення до особи, що ґрунтується на визнанні чітких-небудь заслуг, високих позитивних якостей когось, чогось [1, с. 483].

У той самий час, слово «дотримання» не охоплює по суті зміст слова «повага», позаяк означає діяти відповідно до чого-небудь, згідно з чим-небудь [1, с. 159].

По-друге, дотримання норм права є такою формою їх реалізації, яка полягає у бездіяльності (пасивній поведінці), тобто утриманні від здійснення дій, що знаходяться під забороною правових норм [2, с. 265] (у даному випадку дотримання прав і свобод людини і громадянина, якими володіє засуджений чи особа, яка є об'єктом пробації, означає нездійснення персоналом органів та установ виконання покарань дій, пов'язаних з тортурами або таким, що принижує гідність, поводження із засудженими. При цьому жодного слова про повагу зазначеного права цих осіб у Законі України «Про пробацію» не говориться.

Отже, у даному випадку при побудові нових нормативно-правових актів, що регулюють однорідні суспільні відносини (зокрема, сферу виконання покарань), порушено принцип системності у нормотворчій діяльності [2, с. 214].

Зазначені обставини та, одночасно, проблеми й обумовили вибір теми цієї статті, її об'єкта та предмета дослідження, а також основного завдання – розробити науково обґрунтовані шляхи щодо удосконалення правового механізму реалізації у кримінально-виконавчій діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби (далі – ДКВС) України інституційних принципів, що застосовуються у сфері виконання покарань.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури показало, що досить активно розробка проблеми кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань займаються такі учені, як: К.А. Автухов, О.М. Бандурка, В.А. Бадира, І.Г. Богатирьов, О.І. Богатирьова, О.М. Джу́жа, Т.А. Денисова, О.Г. Колб, І.М. Копотун, В.Я. Конопельський, В.О. Меркулова, А.Х. Степанюк, В.М. Трубников, І.С. Яковець та ін.

Поряд з цим, у контексті змісту тих питань і завдань, які склали предмет дотримання цієї роботи, наукові пошуки здійснюються безсистемно та не цілеспрямовано, що й виступило додатковим аргументом щодо вибору її тематики та постановці пріоритетної мети.

Виклад основних положень. Аналогічні недоречності та прорахунки допустив законодавець і щодо інших закріплених в ст. 5 Закону України «Про пробацію», а саме: якщо у кримінально-виконавчому праві (ст. 5 КВК, ст. 2 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України») мова ведеться про принцип «відкритості» у діяльності ДКВС (участі громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів та установ виконання покарань (ст. 5 КВК) та здійснення громадського контролю за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань (ст. 25 КВК))то у Законі України «Про пробацію» закріплено протилежне – принцип конфіденційності, що не тільки суперечить основоположним та загальним принципам права (ч.2 ст. 3 ст.ст. 116-119,

відповідно до яких діяльність органів державної виконавчої влади є публічною (відкритою) та, більш того, підзвітною перед суспільством), але й міжгалузевим (п. 18 ч. 1 ст. 7, ст.. 25 КПК) та галузевим принципам кримінально-виконавчої діяльності в Україні (ст. 5 КВК).

У Законі України «Про пробацію» відсутні такі важливі інституційні принципи, як: позагарантійність, колегіальність, гуманізм, які є визначальними у будь-якій сфері державної діяльності в Україні.

Урізаними (скороченими, вкороченими, відокремленими від цілого тощо [1, с. 698]) є й інші визначені в Законі України «Про пробацію» принципи. Зокрема, принцип невідворотності виконання покарань у кримінально-виконавчому праві звучить як «принцип невідворотності виконання і відбування покарань» (ст. 5 КВК)), а в кримінальному праві – як принцип невідворотності кримінальної відповідальності [3, с. 22-23], який не є тотожним із вжитим у Законі України «Про пробацію» принципам невідворотності виконання покарання, де перший є ширшим як по формі, так і по змісту, позаяк передбачає правове регулювання відносин як із обвинуваченим, так і засудженим, які є, у свою чергу, основними об'єктами для забезпечення діяльності служб пробації (ст.. 6 Закону України «Про пробацію»), тобто і в цій ситуації законодавець не дотримав у нормотворчій роботі такий принцип, як принцип технічної досконалості, згідно з яким суб'єкти нормотворчості повинні використовувати нормотворчу техніку з метою створення максимально доступних, стислих, точних, однозначних та несуперечливих нормативно-правових актів [2, с. 214].

Для усунення зазначеної програми та удосконалення правового механізму кримінально-виконавчої діяльності персоналу ДКВС України варто здійснити наступні заходи:

1. Статтю 5 Закону України «Про пробацію» виключити та викласти у новій редакції:

«Пробація ґрунтується на загально визначених основоположних принципах права, включаючи й ті, що зазначені в міжнародних договорах, згоду на які надала Верховна Рада України, а також принципах кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань та принципах, що визначені у спеціальних законах, які регулюють сферу кримінально-процесуальної та кримінально-виконавчої діяльності».

2. Статтю 2 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» доповнити частиною третьою такого змісту:

«Пріоритетним у діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України є принципи, що визначені у міжнародних договорах, згоду на які надала Верховна Рада України, що стосуються сфери виконання покарань».

3. Статтю 5 КВК України доповнити частиною другою такого змісту:

«У кримінально-виконавчому законодавстві України застосовуються й інші загально визначені основоположні принципи, що стосуються сфери виконання покарань та закріплені у міжнародних договорах, згоду на які надала Верховна Рада України, а також спеціальних законах України з цих питань».

Звичайно, що такий підхід є не безспірним, але очевидним при цьому є наступний факт: без дотримання принципів нормотворчості не тільки порушується встановлений порядок формування нового законодавства, але й знижується рівень та ефективність захисту інтересів особи, суспільства і держави, що є основною метою кримінально-виконавчого законодавства (ч. 1 ст. 1 КВК), а також головним завданням Кримінального кодексу (ч. 1 ст. 1) та кримінального провадження (ст.. 2 КПК), у чому власне, проявляється діалектичний зав'язок цих галузей права і їх міжгалузевих принципів, які, у свою чергу, є основою для формування у тому числі й принципів інститутів права.

Отже, під інституційними принципами права, що застосовуються у кримінально-виконавчій діяльності персоналу органів та установ виконання покарань, слід розуміти ті вихідні положення, які стосуються та визначають характер і напрями подальшого розвитку роботи (служби) зазначених осіб, що визначені у спеціальних статутних законах або нормах права.

Поряд з цим варто визнати, що правовий статус людини і громадянина, включаючи персонал ДКВС України та принципи його діяльності, є досить актуальною теоретико-прикладною проблемою, враховуючи багатоманітність щодо визначення їх змісту, елементів та видів [4, с. 203]. Важливою у зв'язку з цим є науково обґрунтована позиція М.І. Хавранюка щодо закріплення у КК України принципи кримінального права, шляхом доповнення його новими статтями: ст.. 2-1 «Принципи законності»; ст. 2-2 «Принцип рівності громадян перед законом»; ст.. 2-3 «Принцип вини»; т. ін. [5, с. 54-56].

Концептуально виваженим є й інший висновок по суті даної проблематики, до якого прийшов В.К. Грищук, а саме: в ієрархії «принципів» є своя логічна послідовність. Найбільш об'ємними є «принципи кримінальної політики», оскільки «арсенал» її засобів достатньо широкий, і це не лише кримінально-правові засади, а й загально правові, економічні, виховні, організаційні тощо. Тому принципи кримінального права є органічною складовою принципів кримінальної політики. Так само, як і принципи кримінально-процесуального та кримінально-виконавчого права, принципи кодифікації норм кримінального права [6, с. 621]. При цьому, зазначені принципи, як вірно вважають В. І. Борисов та П. Л. Фріс, будучи віддзеркаленням керівних засад політики у сфері боротьби зі злочинністю в законодавстві про кримінальну відповідальність, мають відповідні власні особливості [7, с. 35]. Виходячи з цього, О.Г. Колб звернув увагу науковців на той факт, що побудова кримінально-виконавчої політики на підставі системи відповідних їй принципів – це необхідна умова її життєдіяльності [8, с. 32]. Разом з тим, на переконання П. Л. Фріса, складність даного процесу полягає в тому, що зазначена політика є елементом сфери боротьби зі злочинністю в цілому, тому принципи першої не можуть бути повністю зведені до принципів другої [9, с. 79]. Зокрема, принципи кримінально-виконавчого законодавстві, відображаючи суть виконання покарань, становлять собою орієнтири для суб'єктів виконання покарань, завдяки яким забезпечується одноманітний підхід до діяльності, спрямованої на досягнення мети покарання, позаяк вони містять у собі ідеальні уявлення про реальну мету кримінально-виконавчої діяльності, а також про результат цілеспрямованих зусиль адміністрації органів та установ виконання покарань [10, с. 19].

Література:

1. Великий тлумачний словник української мови /Упоряд. Т. В. Ковальова. – Х.: Фоліо, 2005. – 767 с.
2. Теорія держави і права: підручник для студ. юрид. вищ. навч. закл. / за ред. О.В. Петришина. – Х.: Право, 2014. – 368 с.
3. Вереша Р.В. Кримінальне право України. Загальна частина: Навч. посібник. – вид. 3-тє, переробл. та доп. – К.: Алерта, 2014. – 352 с.
4. Актуальні проблеми конституційного права України: Підручник / за заг. ред. професора Олійника А.Ю. – К.: Видавничий дім «Скіф», 2012. – 552 с.
5. Хавронюк М.І. 10 років чинності КК України: час закріпити принципи / М.І. Хавронюк // 10 років чинності Кримінального кодексу України: проблеми застосування, удосконалення та подальшої гармонізації із законодавством Європейських країн: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 13-14 жовт. 2011 р.). – Х.: Право, 2011. – С. 51-56.
6. Грищук В.К. Філософсько-правове розуміння відповідальності людини: монографія. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2013. – 768 с.
7. Борисов В.І., Фріс П.Л. Поняття кримінально-правової політики // Політика у сфері боротьби зі злочинністю України: теоретичні та прикладні проблеми: монографія / за заг. ред., проф. П.Л. Фріса та проф. В.Б. Харченка. – Івано-Франківськ-Харків: Юрид. ін.-т Прикарпатського нац. ун-ту імені Василя Стефаника, 2016. – С. 24-43.
8. Сучасна кримінально-виконавча політика України : [моногр.]. – [2-ге вид. випр. і переробл.] / [Колб О. Г., Захаров В. П., Кондратішина В. В. та ін.]; за заг. ред. О. Г. Колба. – Луцьк: ПП В.П. Іванюк, 2008. – 210 с.
9. Фріс П. Л. Кримінально-правова політика України : дис... докт. юрид. наук : 12.00.08 / Фріс Павло Львович. – К., 2006. – 406 с.
10. Кримінально-виконавчий кодекс України : наук.-практ. комент. / за заг. ред. В. В. Коваленка, А. Х. Степанюка. – К. : Атіка, 2012. – 492 с.

ABOUT SOME INSTITUTIONAL PRINCIPLES OF CRIMINAL-EXECUTIVE ACTIVITY OF PERSONNEL OF BODIES AND INSTITUTIONS OF CARRIAGE OF UKRAINE**Kolb Oleksandr, Remeha Veronika**

Formulation of the problem. As it was established in the course of this study, the institutional principles of criminal-executive law, which in particular are enshrined in the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine" and "On", are of great importance in the legal mechanism of the criminal-executive activity of the personnel of the organs and penal institutions. probation ". At the same time in Art. 2 of the first of them is concerned only with the basic principles of the DCA of Ukraine, which serves as an additional argument of the dialectical relationship and interaction of all the principles of law that govern these individuals in exercising their powers in the field of execution of sentences. These legislators referred to the following: 1) legality; 2) respect and observance of human and civil rights and freedoms; 3) humanism; 4) non-partisan; 5) unitedness; 6) collegiality in the development of important decisions; 7) interaction with state authorities, local self-government bodies, associations of citizens, charitable and religious organizations; openness to democratic civilian control.

In turn, in Part 1 of Art. 5 of the Law of Ukraine "On Probation" establishes the following principles: a) justice; b) legality; c) the inevitability of punishment; d) observance of human and civil rights and freedoms; e) equality before the law; e) a differentiated and individual approach; e) confidentiality; e) impartiality; g) interaction with state bodies, local self-government bodies, public associations and citizens.

If signing the principles defined in these laws, then the following points are taken into account:

If the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine" deals with such a principle as respect and observance of human and civil rights and freedoms, then the Law of Ukraine "On Probation" refers only to the observance of these rights and freedoms that are not in force. can be considered the correct approach of the legislator to the creation of the bases of criminal-executive activity of the personnel of penitentiary organs and institutions.

This conclusion follows from the following considerations. First, as in criminal law (in particular, part 1 of Article 1 of the Criminal Code, this is carried out through the legal protection of the protection of human and civil rights and freedoms), criminal procedural law (Article 4, part 1, Article 1 of the CPC) and sectoral principles the criminal-executive law (Article 5 of the Criminal Code), the word "respect" is used, which means a favorable attitude towards a person based on recognition of one's merits, high positive qualities of someone, something [1, c. 483].

At the same time, the word "adherence" does not essentially cover the meaning of the word "respect", because it means acting in accordance with something, according to anything [1, c. 159].

Secondly, the observance of the rules of law is a form of their implementation, which consists in inactivity (passive behavior), that is, refraining from carrying out actions that are under the prohibition of legal norms [2, c. 265] (in this case, the observance of the rights and freedoms of a person and a citizen possessed by a convicted person or a person subject to probation means the non-execution by the staff of the organs and institutions of the punishment of acts related to torture or degrading treatment There is no word about respecting the mentioned rights of these persons in the Law of Ukraine "On Probation".

Consequently, in this case, in the construction of new normative legal acts regulating homogeneous social relations (in particular, the sphere of execution of sentences), the principle of systemicity in rule-making activity is violated [2, c. 214].

These circumstances and, at the same time, the problems caused the choice of the subject of this article, its object and subject of research, as well as the main task – to develop scientifically grounded ways to improve the legal mechanism of implementation in the criminal activity of the personnel of the State Criminal Execution Service (hereinafter – DKVS) of Ukraine, the institutional principles applied in the field of execution of sentences.

State of research. The study of scientific literature showed that the following scientists, such as: K.A., are engaged in the development of the problem of criminal-executive activity of the personnel of the bodies and institutions of penitentiary activity. Autukhov, O.M. Bandurka, V.A. Badira, IG Bogatyryov, OI Bogatyreva, O.M. Dzhyuga, T.A. Denisova, O.G. Kolb, I.M. Kopotun, V.Ya. Konopelsky, VO Merkulova, A.H. Stepanyuk, V.M. Trubnikov, I.S. Yakovets and others.

Along with this, in the context of the content of those issues and tasks that constitute the subject of observance of this work, scientific searches are carried out unsystematically and not purposefully, which was an additional argument in choosing its subject and setting a priority goal.

Statement of the main provisions. Similar inappropriateness and mistakes made by the legislator and with respect to others stipulated in Art. 5 of the Law of Ukraine "On Probation", namely: if in the criminal-executive law (Article 5 of the Criminal Code, Article 2 of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine"), we are talking about the principle of "openness" in the activities of the DCA (participation the public in the cases provided for by law in the activity of bodies and penal institutions (Article 5 of the Criminal Code) and the exercise of public control over the observance of the rights of convicted persons in the execution of criminal penalties (Article 25 Criminal Code)), the Law of Ukraine "On Probation" provides the opposite – the principle confidentiality that n only contradicts the fundamental and general principles of law (Part 2 of Article 3 of Art. 116-119, according to which the activities of state executive bodies are public (open) and, moreover, accountable to society), but also interbranch (n Article 18 Part 1 Article 7, Article 25 of the CPC) and the branch principles of criminal-executive activity in Ukraine (Article 5 of the Criminal Code).

The Law of Ukraine "On Probation" does not contain such important institutional principles as: non-guaranty, collegiality, humanism, which are decisive in any field of state activity in Ukraine.

Truncated (shortened, shortened, separated from the whole, etc. [1, p. 698]) there are other principles defined in the Law of Ukraine "On Probation". In particular, the principle of the inevitability of the execution of sentences in the criminal-executive law sounds like "the principle of inevitability of execution and serving punishment" (Article 5 of the Criminal Code)), and in criminal law – as the principle of inevitability of criminal liability [3, p. 22-23], which is not identical with the principles of the inevitability of execution of punishment in the Law of Ukraine "On Probation", where the former is wider both in form and content, since it provides for the legal regulation of relations with both the accused and the convicted who in turn, are the main objects for ensuring the activity of probation services (Article 6 of the Law of Ukraine "On Probation"), that is, in this situation, the legislator did not observe in the normative work such a principle as the principle of technical perfection, according to which actors of rulemaking should use To create standard-setting technical in order to create the most accessible, concise, precise, unambiguous and consistent normative legal acts [2, p. 214].

In order to eliminate this program and improve the legal mechanism of the criminal activity of the personnel of the Internal Affairs Department of Ukraine, it is necessary to implement the following measures:

1. Article 5 of the Law of Ukraine "On Probation" should be deleted and reworded in the new wording:

"The probation is based on universally recognized fundamental principles of law, including those specified in the international treaties agreed upon by the Verkhovna Rada of Ukraine, as well as the principles of criminal-enforcement legislation, the execution and serving of sentences and the principles specified in the special laws governing the sphere of criminal-procedural and criminal-executive activity".

2. Article 2 of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine" is supplemented with the third part of the following content:

"Priority in the activities of the State Criminal Service of Ukraine is the principles defined in the international treaties agreed upon by the Verkhovna Rada of Ukraine regarding the sphere of execution of sentences".

3. Article 5 of the CEC of Ukraine adds to the second part of the following content:

"Other generally recognized basic principles concerning the sphere of execution of sentences and enshrined in international treaties, agreed upon by the Verkhovna Rada of Ukraine, as well as special laws of Ukraine on these issues, are applied in the Ukrainian criminal law".

Of course, this approach is not indisputable, but it is obvious that the following fact is true: without observance of the principles of rule-making, not only the established procedure for the formation of new legislation is violated, but also the level and effectiveness of protecting the interests of the individual, society and the state, which is the main purpose of the criminal- of the executive law (part 1 of Article 1 of the Criminal Code), as well as the main task of the Criminal Code (Part 1, Article 1) and criminal proceedings (Article 2 of the CPC), which, in fact, manifests

itself in the dialectic tie of these branches of law and they were intermixed zevyh principles which, in turn, is the basis for the formation including principles of law institutions.

Consequently, under institutional principles, the law applicable in the criminal activity of the personnel of the organs and penal institutions should be understood as those initial provisions that relate to and determine the nature and direction of the further development of the work (services) of the said persons, as defined in the special statutory laws, or norms of law.

In addition, it is worth noting that the legal status of a person and a citizen, including the staff of the Ukrainian Internal Affairs Committee and the principles of its activities, is very relevant to the theoretical and applied problem, taking into account the diversity in determining their content, elements and types [4, p. 203]. Important in this connection is the scientifically grounded position of M.I. Havranyuk to secure the principles of criminal law in the Criminal Code of Ukraine, by supplementing it with new articles: Article 2-1 "Principles of legality"; Article 2-2 "The principle of equality of citizens before the law"; Art. 2-3 "Principle of guilt"; etc., etc. [5, p. 54-56].

Conceptually weighed is another conclusion on the essence of this problem, which V.K. Grishuk, namely: in the hierarchy of "principles" has its own logical sequence. The most ambitious are the "principles of criminal policy", since the "arsenal" of its means is quite wide, and it is not only criminal law, but also general legal, economic, educational, organizational, etc. Therefore, the principles of criminal law are an integral part of the principles of criminal policy. Just as the principles of criminal procedure and criminal-executive law, the principles of codification of the norms of criminal law [6, p. 621]. At the same time, these principles, as rightly believed VI Borisov and P.L. Fris, as a reflection of the guiding principles of crime policy in the criminal liability law, has its own peculiarities [7, p. 35]. On this basis, O.G. Kolb drew the attention of scientists to the fact that the construction of criminal-executive policy on the basis of the system of its corresponding principles – is a necessary condition for its life [8, p. 32]. At the same time, according to P.L. Fris, the complexity of this process is that this policy is an element of the scope of the fight against crime in general, so the principles of the first can not be completely reduced to the principles of the second [9, p. 79]. In particular, the principles of criminal-law enforcement, reflecting the essence of punishment, constitute benchmarks for the subjects of execution of punishment, which provides a monotonous approach to activities aimed at achieving the purpose of punishment, because they contain a perfect idea of the real purpose of criminal-executive activities, as well as the result of purposeful efforts of the administration of bodies and penal institutions [10, p. 19].

References:

1. Velikiy tлумachniy slovnyk ukrayinskoyi movy /Uporyad. T. V. Kovalova. – KH.: Folio, 2005. – 767 p.
2. Teoriya derzhavy i prava: pidruchnyk dlya stud. yuryd. vyshch. navch. zakl. / za red. O.V. Petryshyna. – KH.: Pravo, 2014. – 368 p.
3. Veresha R.V. Kryminal'ne pravo Ukrayiny. Zahal'na chastyna: Navch. posibnyk. – vyd. 3-tye, pererobl. ta dop. – K.: Alerta, 2014. – 352 p.
4. Aktual'ni problemy konstytutsiynoho prava Ukrayiny: Pidruchnyk / za zah. red. profesora Oliynyka A.YU. – K.: Vydavnychyy dim «Skif», 2012. – 552 p.
5. Khavronyuk M.I. 10 rokiv chynnosti KK Ukrayiny: chas zakripty pryntsy / M.I. Khavronyuk // 10 rokiv chynnosti Kryminalnoho kodeksu Ukrayiny: problemy zastosuvannya, udoskonalennya ta podalshoyi harmonizatsiyi iz zakonodavstvom Yevropeyskykh krayin: materialy mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kharkiv, 13-14 zhovt. 2011 r.). – KH.: Pravo, 2011. – P. 51-56.
6. Hryshchuk V.K. Filosofsko-pravove rozuminnya vidpovidalnosti lyudyny: monohrafiya. – 2-he vyd., pererobl. i dopovn. – Khmelnyts'kyy: Khmelnyts'kyy universytet upravlinnya ta prava, 2013. – 768 p.
7. Borysov V.I., Fris P.L. Ponyattya kryminalno-pravovoyi polityky // Polityka u sferi borotby zi zlochynnistyuu Ukrayiny: teoretychni ta prykladni problemy: monohrafiya / za zah. red., prof. P.L. Frisa ta prof. V.B. Kharchenka. – Ivano-Frankivsk-Kharkiv: Yuryd. in.-t Prykarpatskoho nats. un-tu imeni Vasylya Stefanyka, 2016. – P. 24-43.
8. Suchasna kryminalno-vykonavcha polityka Ukrayiny : [monohr.]. – [2-he vyd. vypr. i pererobl.] / [Kolb O. H., Zakharov V. P., Kondratishyna V. V. ta in.] ; za zah. red. O. H. Kolba. – Luts'k: PP V.P. Ivanyuk, 2008. – 210 p.

9. Fris P. L. Kryminalno-pravova polityka Ukrayiny : dys... dokt. yuryd. nauk : 12.00.08 / Fris Pavlo Lvovych. – K., 2006. – 406 p.
10. Kryminalno-vykonavchyy kodeks Ukrayiny : nauk.-prakt. koment. / za zah. red. V. V. Kovalenka, A. H. Stepanyuka. – K. : Atika, 2012. – 492 p.